

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

ΑΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Γ.

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΕΝ ΤΗ ΕΝΟΡΙΑ

ΑΙΑ να υπέρβη ένορία κανονική και ούχι κατά τύπον και κατ' ένομα μόνον, ως είναι σήμερον, δέον να όρισθώσι σαφώς και αόστρωώς δικαιώματα και καθήκοντα εν τη ένορία των τε ποιμένων και επιτρόπων, ως και των ένοριτών.

Η Έκκλησία, ως είπομεν, αποτελεί ένα μέγαν και ύψηλόν Ιερών Σύλλογον, το όποιον το ανώτατον διοικητικόν κέντρον είναι και πρέπει να ήναι ή 'Ιερά Σύνοδος (τροποποιουμένων όμως των κατ' αυτήν επί το βέλτιον, ως ή πείρα έδειξε)· μερικωτέρα δε διοίκησις με ίκανήν αυτεξουσιότητα είναι ή αρχιεπισκοπή ή επισκοπή (της οποίας τα κατ' αυτήν πρέπει πάλι να μελετηθώσι και διαρρυθμισθώσι δεόντως)· ή δε ένορία ύπαγομένη εις την επισκοπήν και γενικώς εις την 'Ιερών Σύνοδον, πρέπει να θεωρηθ ή ως εν τμήμα τοδ 'Ιεροδ της Έκκλησίας Συλλόγου, έχον αυτεξουσιότητα και αυτενέργειαν τινα όπωσδήποτε δια να προσδεύση.

Βεβαίως επί των δογμάτων και εν γένει επί τοδ τύπου και τοδ ρυθμού της ήρθοδοξίας ούδεις έχει και ούδεις πρέπει να έχη δικαίωμα επέμβσεως· πρέπει μάλιστα υπό της 'Ιερας Συνόδου να κανονισθώσιν αυστηρότατα πάντα τόφορώντα τον τύπον και ρυθμόν της ήρθοδοξίας, ώστε ούδε κατά κερσίαν να διαφέρωσιν από εκκλησίας εις εκκλησίαν, πράγμα το όποιον τώρα δέν είναι σπάνιον και πολλάκις άφορμή μάλιστα έγένετο σκανδάλων. Πλήν όταν λέγωμεν αυτεξουσιότητα και αυτενέργειαν δια τας ένορίας, δέν έννοούμεν ή την έλευθέραν δράσιν των ποιμένων επί τοδ ποιμνίου και την έλευθέραν έργασίαν των επιτρόπων υπέρ της ένορίας. έντος βεβαίως των κανόνων και των νόμων και με την σχετικήν αυθύνην ενώπιον των ανωτέρων αρχών και της ένορίας.

Ούτω λοιπόν (δια να έλθωμεν συντομώτερον εις τα δικαιώματα και καθήκοντα εν τη ένορία) εκάστη ένορία, αποτελοόσα ίδιον σχεδόν αόστοτέλες τμήμα τοδ 'Ιεροδ της Έκκλησίας Συλλόγου, θέλει έχη εν έαυτ ή

χοντας πνευματικούς μόν τους ποιμένας, οικονομικούς δε τους επιτρόπους και μέλη τους ένορίτας. Και οι μόν ποιμένες να επιτελώσι τας εν εκάστη οικογενεία χρεώδεις ίεροσργίας και τελετάς "άνευ άργυρίου και τιμής", επισκεπτόμενοι έξ ίσου πάντας δια να νευθετήσωσι, προτρέψωσι, πορηγοήσωσιν, εύχηθώσι, συγχαρώσιν ή τελετουργήσωσιν. Οι δε πιστοί να μεταδίδωσιν εις τους ποιμένας των τα προς ύλικήν και αξιοπρεπή αυτών συντήρησιν δια δόσεων έκουσίων έβδομοδιαίων ή μηνιαίων ή και έτησίων ακόμη, ρίπτοντες τα προς τοδτο εις ίδιον ώριμένον κιβώτιον δια να λείψωσιν οι προσωποληψία και να μη τοδτο είναι αποκλειστικώς προσωπικών, δέον εις τας δόσεις ταύτας να δοθ ή εύρυτέρα τις σημασία, νάνήκωσι δηλονότι εις το ταμειον της ένορίας, χρησιμεύουσαι άμα και δια τους ποιμένας και δια την ευπρέπειαν της Έκκλησίας κατά μερισμόν ανάλογον, όστις δύναται να όρισθ ή εύκόλως· δια δε τους πτωχούς της ένορίας πρέπει να ύπάρχη ιδιαίτερον κιβώτιον έλέους, εισπραττόμενον και διανεμόμενον υπό ειδικής φιλανθρωπίου επιτροπής, ής τα κυριώτερα μέλη να ήναι οι ποιμένες της ένορίας. Δια τοδ τρόπου τοδτου, όστις, βήτέον, είναι και ο τρόπος των αποστολικών χρόνων της εκκλησίας, τα έζησ καλά επιτυγχάνονται:

α) τα ίερά και τα άγια δέν θα έμπορευώνται· β) οι τελεταί δέν θα ήναι δια μόνους τους έχοντας να πληρώσωσιν, άλλα και δια τους πτωχούς έξίσου, ότινες δέν θα στερωώνται πλέον τοδ άγιασμοδ έλλείψει τοδ μονοδράμμου, ούδε θαποθνήσκωσιν άνευ εύχελαιου εν τη κλίνη της ασθeneίας των, ούδε θα μένωσιν άταφοί δια το μη έχειν ύλιγα μονόδραγμα, ως συμβαίνει τανόν, άλλ' ή χριστιανική ισότης θα βασιλεύση αναίρεόσα τας διακρίσεις· γ) οι κληρικοί θα γείνωσι διδακτικώτεροι προσπαθούντες να ένθουσιώσωσι τους πιστοδς και τους ψυχρούς να κάμωσι θερμότερους, διότι οι ψυχροί εις την πίστιν θα ήναι και ψυχροί ως προς τας εισφοράς· ούτω

δε αναλόγως της έαυτων άξίας θάμειθώνται οι ποιμένες και αναλόγως της άξίας των ποιμένων θα προάγεται εκάστη ένορία, πράγμα το όποιον εν τη γενική άμίλλη των ένοριών θα βαρύνη πολύ, παρά πολύ.

Άλλά θα είπη τις πως και πώς θα κατορθωθ ή οι ένορίται εκάστης ένορίας να ήναι σταθεροί και ώρισμένοι δι' εκάστην εκκλησίαν; Διότι μόνον δια τοδτου δύναται να επιτευχθώσι τάνωτέρω.

Πρώτον πρέπει να χωρισθώσιν αι ένορία κατ' ανάλογα τμήματα και κατά την αναλογίαν ταύτην να όρισθώσι και οι ποιμένες εκάστης ένορίας· ναπαρουθ ή δε πάσα απολελομένως γινομένη ίεροπραξία· β) να καθορισθ ή ώστε ούδεις των μελών να έχη δικαίωμα κοινωνίας εν άλλη ένορία, ειμη εν ή είναι έγγεγραμμένος ως μέλος· εν αναποφεύκτη δε ανάγκη να λαμβάνη πιστοποιητικόν της προτέρας αυτόδ ένορίας και ούτω να γίνεται δεκτός εις άλλην· γ) μόνον ο τακτικοί ένορίται εκάστης ένορίας να έχωσι δικαίωμα επί της προτάσεως των ποιμένων της έαυτων ένορίας και επί της εκλογής των επιτρόπων τοδ Ναοδ· δ) εις τους μη προσερχομένους εν τη Έκκλησία της ένορίας των τοδλάχιστον δωδεκάκις τοδ έτους, ειμη αναπόφευκτα κωλύματα κωλύουσι τοδτους, να ύπεβαλλεται τιμωρία τις πνευματική, ήγουν άποστέρησις ένοριτικών τινων δικαιωμάτων· και ε) δια των ενεργειών τοδ ποιμένου, των επισκέψεων και των νευθεσιών αυτοδ δύναται να επιτευχθ ήπολύ πλειότερον ακόμη και των ένοριτών ή τακτική εις τον Ναόν φοίτησις και των επιβαλλομένων αυτοίς καθιγόντων ή ακριβής εκπλήρωσις. Οι ποιμένες δέον να γνωρίζωσιν εν προς εν τα πρόβατα της έαυτων ποιμνης, τους πτωχούς και τους πλουσίους, τους θερμούς και τους ψυχρούς, τους αγαθοδς και τους κακούδς, και δια πάντας να λαμβάνωσι πάντα τα κατάλληλα πνευματικά μέτρα. Ούτω λαμβανομένης της δεούσης προνοίας περι των πτωχών της ένορίας παρά των έφημερίων, οδ μόνον ή έπατία θα λείψη άλλα και ανακούφισις μεγάλη εις την πεινίαν θα έλθ η και ή πίστις θα αναθερμανθ ή και ή Έκκλησία θα γείνη ζώσα, ως το πάλαι ήν.

Ταύτα είναι εν κεφαλαίω τα καθήκοντα και δικαιώματα εν τη ένορία των ποιμένων και των ένοριτών. Απομένουσιν ήδη τα των